

מסורת הש"ס

דנשיס פסידיוסו. שרוב עבודת קרקעות שלהן כשורים היסד
 אף מרשת הכרמים ונזרעם מנהיגים כלי המחרשה בעלה בין
 שדות הכרם עם הנזרעים וטומנין סם העניים לפיכך אם אין
 העולים עליהם יש הפסד גדול שאין דרך הפועלים לחוס
 הכרם ועל השורים ומנהיגים אותן
 הכפנים ועל הנשועות והס
 מתקלקלין והשורין (סמקין) ומצרים:
 מגור. קבילא בלע"ז: נודמו לו
 אורחים. קמ"ד טעמה מאס דמכנד
 וסא ואיכא לזרעה ולזרעו: שמי
 הכס דקא קלי. גס בשמיטת זו הוא
 שורפה ומה היא שריפתה: אי משום
 עינא. שמשולט בה עין ער של
 ארמון: אי משום גבירי. אי יונתה

תורה אור השלם

וְהָיָה הָעֵיז הַקָּרִיבָה אֶל
הַחֹלֶל וְלִקְחוּ וְקָנִי הָעֵיז
הַזֶּה וְעָנִילָת בְּקָר אֲשֶׁר
לֹא עֶבֶד כֶּה אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁכָּה בְעָלִי:

2 לא תראה את שור
אחיק או את שיו נרחים
והתעלמות מהם והשב
תשיכם לאחיק:

דברים כב א
3 אַפֶּס כִּי לֹא יִדְעָה בָּךְ
אֲבִיתָ כִּי בָרַךְ יִבְרַכְךָ יי
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ נִחְלָה לְרִשְׁתָּהּ:
דברים טו ד

לעזי רש"י

קביל-א (קיביל-א). יחד,
קסול.
קסל"ה (קסל"א). צמד.
ודיל"ש. קנוקנת.

מוסף רש"י

ושעמים שאי אהם מהעולם. דמחיים
לא תוכל להעולם: ויהיו צבים
אקדורים. האצידים צבים אקדורים:
ואינם לפי כבודו. ששינים: או שנים
בעל מחלטה שלו. שינעל בהשגחה
מרוצה על דמי האצידים: האי
עשה. השב תשיבם, ואת"ג דלא
תעשה נמי איכא חין לא תעשה
מועיל לדחות לא תעשה אלא
עשה הוא דקא דמי ליה כדאמרין
ביבמות (דף סא.). לא תעשה וטעם.
לנפש לא יעמא קדושים יהיו:

והתעלמה פעמים שאתה מ²
 היה כהן והיא בבית הקבר²
 שהיתה מלאכה שלו מרוב²
 למאי איצטריך קרא אילימא
 עשה והאי לא תעשה ועני
 ועשה ותו לא דחינן איסור
 חבירו מדרב יהודה אמר רב

לית ליה עלה עליה וזכר פסולה
 עלה מחליץ כשריה וה"ר יצחק
 בספרי ויקחו אליך פרה בעיני שחאה
 מלאכה בפרט מטאת דלמחר ב' הוינו
 שותף אי מני לא בעיני ניוחא דבעי
 מן הנכרים דהייס לרביעה ודיק ש"מ
 י"ז דמשמע ליה דלאו מטעם עול פו
 מקרא דמן הבהמות (ו) ופ"ע חס' פ"ו
 כ"ג (ספרי דף ע"ה) לא תשיב אלנ
 עשה דקדושים יהיו אלנ אמאי

היה בבית הקברות, או שהיה זקן ואינה לסי כבודו. שאם היה של לא היה ממזר (סנהדרין)
 יבדלו להשיגה (ברכות י"ט), או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבריו. שדמי נטיל מלאכתו
 האגדה ולא ידעו בעלים להשיב לו יותר ממה שמשיב להם ונמצא הוא מפסד (שם) כגון טוקב
 רגלים שאם ילך וחימרנה יפסד כנטילתו יותר מדמיה (סנהדרין יח.).

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

٧

בתורו דנפיש פסדייהו. ר"ח גרס כמזמור פירוש פועלים שמולימים השוורים לחרישה ואין מעמיקין המחרישה שלשה טפחים ואין הזרע נקלט היטב:ט
לצורכו ולצורכה מאי. דוקא בשטוחות כסות מציעא ליה וכל

"בתחוריו דנפיש פסדייהו: שומחה לצורכה
 אבאל לא לכבודו וכו'; איבעיא להו לצורכו
 ולצורכה מאי ת"ש שומחה לצורכה לצורכה
 אין "הא לצורכו ולצורכה לא אימא סיפא
 אבאל לא לכבודו לכבודו הוא דלא הא
 לצורכה ולצורכו שפיר דמי ^א מהא
 לזכא למשמע מינה ת"ש ^ב ולא ישמחנה
 על גבי מטה ולא על גבי ^ג מגוד לצרכו
 אבאל ישמחנה על גבי מטה ועל גבי מגוד
 לצורכה נודמו לו אורחים לא ישמחנה לא
 על גבי מטה ולא על גבי מגוד בין לצורכו
 בין לצורכה שאני התם דמקלא קלי לה
 מיסוך עינא אי מושם גנבי תא שמע
^ד הכניסו לרבמא ורשעו כשריה בשביל

ששתינן ותדוש פסולה והא הכא דלצורכו
לצזורכה הוא וקתני פסולה שאני התם
דאמר קרא 'אשר לא עובד בה מ"מ אי
הכי אפילו רישא נמי הא לא דמיא אלא
להא "דתני" שכן עליה עוף כשירה עלה
זכר פסולה מאי מעמא כדרב פפא
דאמר רב פפא אי כתיב עובד וקרינן עובד
הוה אמנא אפילו ממילא ואי כתיב עבד
וקרינן עבד הוה אמנא עד דעבד בה איהו
השתא רכתיב עבד וקרינן עובד בעינן
עובד דומיא דעבד 'מה עבד דניחא ליה
אף עובד דניחא ליה: כלי כסף וכלי נחושת
משחמש בהן וכו': ת"ר "המוצא כלי עץ
משחמש בהן כשביל שלא ידקבו יכלי
נחושת משחמש בהן בחמין אבל לא עד
די האור מפני שמשחיקן" כלי כסף
משחמש בהן בצונן אבל לא בחמין מפני
שמשחירן "מגריפות וקרדומות משחמש
בהן ברך אבל לא בקשה מפני שמפחיתן
זהב וכלי זכוכית לא יגע בהן עד
שיביא אליהו "כדרך שאמרו באבידה כך
אמרו בפקדון פקדון מאי עבידתיה גביה
אמר רב אדא בר חמא אמר רב ששת
בפקדון שהלכו בעליהן למדינת הים:
מוצא שק או קופה [וכל דבר] שאין דרכו
ליטול הרי זה לא ישול: מנהיג מילי "דת"ר
ולם ופעמים שאי אתה מתעלם הא כיצד
ז' לא שהיה זקן ואינה לפי כבודו "או
משל חבירו לכך נאמר והתעלמת מהם
לכהן והוא בבית הקברות פשיטא האי
'ולא אתי עשה ודחי את לא תעשה
מקמי ממונא אלא לשלו מרובה משל
פא"ר דאמר רב יהודה אמר רב אפס כי
לא

ומאלי דפרישית אחי שפיר אי נמי סבר כ"ר
ומפון פירש דלג פליגי בפרה ענמה אלג בנת
עמ לקוחה פרה ור"א לית ליה הדיא דרשה ור"ה דמנא
דיק דף יז (ו.ס.) דחייב בדיני שמים אחאי מפיסלה ואל
רק ויחמל דעושה מלאכה וא"ת בפרק אין ממעדין
דק מונח היה לוי קדש נדק ביות אחי אחאי פסולה
דקמי בסיפא וכן היה ר"א פוסל בשאר קרבנות לכן ק
: היה שמו: **והא** אין עשה דוחה **א** תעשה ויעשה
לסכן גדול אלג לא תעשה גרידא ואמאי והא איכא
מיב בהדיא פרשה וא"ת והא כי אמרין דלון

תורה ולא עשו לפני משורת הדין. הקבורות לא צריכא מאי טעמא דהא חעשה שנאמר לנפש לא יטא בתימא

עין משפט
גר מצוה

קלד א מיי פייג מהל
גזילה וזכירה הל'
יא סמג עשין עד טושיט
מ"מ סי' רסו עשין יח:
קלד ב ג ד מיי פיי
מהל' רוצח הל' ג
ופי"א מהל' פרה אלומה
הלכה ז סמג עשין עח
רלב:

קלח הרוח מ"י פ"ג
מכלי גולה ואכילה
הלכה יב סמג עשין עד
טוש"ע ח"מ ס"י רסו סעיף
יט:

קלמ' ט י מ"י שס ה"י יב
ופ"ו מהלכות שאלה
ופקדון הלכה ד סמג שס
טוש"ט ת"מ ס"י רנב סעיף
כא כב:

קמ כ ת"י פ"א מהל'
גזילה ואבידה הל' ית
סמג עשין עד עוש"ע ח"מ
ס"י רעב סעיף ב:
הבבא ל ת"י שם הלכה יג

סמג שם טוש"ע
ח"ת סי' רסג טעוף א':
קמבב ב מ"י שם פ"י
הלכה א סמג שם
טוש"ע ח"ת סי' רסד

קבוצה ב' מיי' פייח' שס
הלכה ית' ופ"ו
מהלכות נזירות הל' עו:

רבינו חננאל

[illegible]

לשחקן מצא כלי עץ
משמשת בהן ידיו
כלי נחשת משמשת
בהן אבן אלא על ידי
האור, כל כסף משמשת
בהן בעזרי אלה כל כח
מפני שששיריהן
קרוימות משמשת בהן
יד אבן אלא בקשה מפני
שפחתיהן כליו הן וכלי
זכוכית אלא יגיע הן
שיבא אליהן דרך אשמו
באבדן כדן אבן קרית
שהליו בעליו למדית
הים, מצא שן או חפץ
אחר ונחשת הויה הויה
אלא טיול אלא אם הויה
לפנות לפניו משורת
הדיון כר' ישמעאל, פי
סמכת אבן יבדלה של
חזיתו של דוקל, פי וקא
מיחית פני הדית משאו
לארן ידו ליוסול, אל
חזרה יושלם אלא מפני

וְלֹא אֶתִּי עָשָׂה וְדַמִּי אֶת לֹא